

Proč potřebujeme znát svou minulost?

30.dubna 2007 Zdeněk Lhota

Jedním z nejžhavějších témat 13. schůze PS PČR bylo projednávání zákona o založení Ústavu paměti národa. Co je důvodem jeho vzniku? Objektivní zdokumentování zločineckých praktik komunistického režimu a společenského dění za vlád KSČ. Někteří říkají, že co bylo, bylo. Tak moc se toho zase nestalo.

Opravdu se nic nestalo? Z čistě politických důvodů bylo chladnokrevně popraveno 248 osob. Při „ochraně“ státní hranice bylo naprosto zbytečně zmařeno 866 životů. A co další osudy? Počet vězňených, přinucených k emigraci, nuceně nasazených v pracovních táborech a jinak politicky perzekuovaných se rozrostl na statisíce. Takže stalo se, nebo nestalo něco špatného? Je, nebo není důvod ke zdokumentování minulosti?

Co to jenom bylo za režim, který proti sobě postavil rodinu proti rodině, bratra proti bratru a manipuloval s námi jako s loutkami? Který jednu z nejvyspělejších zemí Evropy seslal na cestu hospodářského kolapsu? Mohou být všechny tyto děje pravdivě zhodnoceny bez toho, aniž bychom znali jejich objektivní příčiny?

Kdo jiný by nám k tomuto období mohl sdělit víc než sami političtí vězni. V jejich očích není náznak hořkosti ani nenávist. Naopak je v nich radost a štěstí z každého jejich dne i pochopení toho, že řada lidí v komunistickou demagogii uvěřila. Jejich poselství je naprosto jasné. Podstata totality se nemění, je historicky nepřijatelná. Dnes vidíme tendence komunistů zamlžit a zdeformovat informace o minulosti tak, aby byly přijaty do historických pramenů.

Jistí vůdci v třicátých letech minulého století nechávali pálit knihy. Dnes jiní brání už jejich vzniku. Jaký je v tom rozdíl? Provedením základního zhodnocení bacilu předejdeme vzniku nové rakoviny! Jen poznání nás a naše děti ochrání! Na věčné časy a nikdy jinak!